

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupeného Mgr. Janem Lipavským, advokátem se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2004, č. j. OAM-2494/VL-07-K03-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 8. 2004, č. j. 14 Az 244/2004-27,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným usnesením soud odmítl žalobu jako opožděnou a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění uvedl, že žalobce dne 16. 2. 2004 podepsal „výzvu k převzetí rozhodnutí ve věci azylu“ a vzal tím na vědomí, že se má dne 25. 2. 2004 v 9.00 hod. dostavit do místnosti 311 na pracovišti P. Č. Ú. k převzetí rozhodnutí ve věci azylu. Současně byl poučen, že podle § 24a odst. 2 zákona o azylu nedostaví-li se k převzetí rozhodnutí v den ve výzvě uvedený, ač mu byla výzva doručena, bude tento den považován za den doručení. Dle úředního záznamu se žalobce dne 25. 2. 2004 bez sdělení důvodů k převzetí rozhodnutí nedostavil, rozhodnutí nabylo téhož dne právní moci. Lhůta pro podání žaloby činila 15 dnů, uplynula dnem 11. 3. 2004 a je zcela nerozhodné, kdy žalobce rozhodnutí fakticky obdržel. Žalobu podal žalobce osobně u soudu

dne 24. 3. 2004 a byla tak podána opožděně, soud ji proto ve shodě s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

Včasnou kasační stížností se žalobce domáhal zrušení usnesení krajského soudu. Uvedl, že usnesení napadá z důvodu uvedeném v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítl, že soud rozhodl v rozporu s § 51 s. ř. s., neboť ve věci nejenže nenařídil jednání, ale ani žalobce nevyzval k udělení souhlasu k takovému postupu. Usnesení proto trpí závažnou procesní vadou. Je rovněž přesvědčen, že žalobu podal včas, neboť rozhodnutí žalovaného převzal dne 17. 3. 2004, žalobu (nesprávně uvedl kasační stížnost) soudu podal osobně dne 24. 3. 2004, tedy ve lhůtě požadované zákonem. Uvedl, že nebyl poučen o následcích opožděného podání žaloby, aby mohl hájit svá práva. Ze všech těchto důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a požádal o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Žalovaný ke kasační stížnosti své vyjádření nepodal.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze podat kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti usnesení o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Stěžovatel v kasační stížnosti předně namítl, že žalobu podal včas, neboť rozhodnutí převzal dne 17. 3. 2004 a žalobu podal příslušnému soudu dne 24. 3. 2004, nadto nebyl poučen o lhůtě pro podání žaloby.

Pro určení včasnosti podání žaloby je rozhodující den doručení napadeného rozhodnutí. Doručení rozhodnutí vydaného v azylovém řízení je upraveno § 24a zákona o azylu, podle něhož se rozhodnutí žadateli o udělení azylu doručí v místě a čase stanoveném v písemné výzvě k převzetí rozhodnutí. Nedostaví-li se žadatel o udělení azylu k převzetí rozhodnutí v den ve výzvě uvedený, ač mu výzva byla doručena, je den k převzetí rozhodnutí ve výzvě uvedený považován za den, kdy je rozhodnutí žadateli o udělení azylu doručeno.

Uvedené ustanovení zákona zde tedy zakládá právní fikci doručení rozhodnutí pro případ, že se žadatel o azyl, přes řádně doručenou výzvu, k převzetí rozhodnutí nedostaví. Žalobci byla prokazatelně výzva k převzetí rozhodnutí ve věci azylu (v jazyce, jemuž rozumí) doručena 16. 2. 2004, její převzetí žalobce stvrdil vlastnoručním podpisem. Výzvou byl seznámen s tím, že dne 25. 2. 2004 v 9.00 hod. mu bude v místnosti č. 311 na pracovišti P. Č. Ú. předáno rozhodnutí ve věci azylu, současně byl upozorněn na skutečnost, že v případě nedostavení se k převzetí rozhodnutí, bude uvedený den považován za den doručení rozhodnutí. Z úředního záznamu sepsaného dne 25. 2. 2004 na pracovišti P. Č. Ú. je rovněž zřejmé, že se žalobce k převzetí rozhodnutí nedostavil a proto je tento den dnem doručení rozhodnutí. Ode dne doručení tohoto rozhodnutí se pak odvíjí lhůta pro podání žaloby. Podle 32 odst. 1 zákona o azylu lze žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Jestliže dnem doručení rozhodnutí byl den 25. 2. 2004, posledním dnem pro podání žaloby proti tomuto rozhodnutí byl den 11. 3. 2004. Protože však žalobce podal žalobu osobně krajskému soudu až dne 24. 3. 2004, podal ji zjevně opožděně a proto krajský soud nepochybil, když žalobu ve shodě s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítl. Protože soud v tomto případě, pro opožděnost žaloby, ani nemohl přistoupit k projednání věci samotné, tedy nařídít jednání ve věci samé a neměl tak povinnost zasílat žalobci výzvu dle § 51 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud považuje námitku žalobce, týkající se absence poučení o lhůtě pro podání žaloby, za zcela nepřípadnou. Předně se žalobce sám ve stanovené lhůtě nedostavil k převzetí rozhodnutí ve věci azylu, přesto, že byl o důsledcích takového jednání prokazatelně zpraven a nadto žalobou napadené rozhodnutí obsahovalo poučení o možnosti podat žalobu ke krajskému soudu i o lhůtě pro její podání.

Ze všech uvedených důvodů neshledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou.

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný žádné náklady neuplatňoval, ostatně mu žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu